

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců Mgr. Michala Bobka a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **B. V.**, zastoupený JUDr. Ladislavem Koženým, advokátem se sídlem Sladkovského 13, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2022, č. j. 46 Ad 5/2022 - 56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ladislavu Koženému **s e n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci kasační stížnost žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 19. 10. 2022, č. j. 46 Ad 5/2022 - 56. Tímto usnesením krajský soud odmítl žalobu, kterou se žalobce jednak domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2022, č. j. MPSV-2022/112457-922, jednak žádal, aby za něj stát zaplatil sociální pojištění v takové výši, aby ode dne vzniku nároku na starobní důchod ke dni 27. 5. 2010 pobíral důchod ve výši 25 000 Kč měsíčně.

[2] Krajský soud konstatoval, že žaloba i přes její doplnění neobsahuje žádný projednatelný žalobní bod, který by zpochybnil výroky napadeného rozhodnutí. Žalobcem tvrzené důvody totiž souvisí s otázkou výše starobního důchodu, nikoli s předmětem napadeného rozhodnutí, kterým je přiznání dávky *dopltek na bydlení*. Žalobce neuvedl, v čem spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí a netvrdil ani vady předchozího správního řízení. Žalobce navíc ani přes výzvu soudu a poučení o pravomoci správních soudů neodstranil formální vady žaloby. Z doplnění žaloby učiněné právním zástupcem žalobce není zřejmé, jakou má žalobcem uplatněný požadavek, tedy aby za něj

stát platil sociální pojištění, souvislost s napadeným rozhodnutím. Tento požadavek navíc podle krajského soudu nespadá do pravomoci správních soudů.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, kterou následně doplnil ustanovený zástupce. V ní, prostřednictvím svého právního zástupce, žalobce zopakoval svá žalobní tvrzení. Podstatou žalobní (a nyní kasační) argumentace stěžovatele je, že jako signatář Charty 77 a disident byl trvale poškozen na svých právech na základě koordinovaného postupu dle metodiky StB z roku 1982 a zločinným spolením Školského úřadu v Kutné Hoře za součinnosti žalované. To měl následně kryt Krajský soud v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 44 Ca 22/08 a poté i Ústavní soud. Podle jeho názoru musí nyní ČR *odstranit to, že mu byl podvodem upřen zákonný nárok*.

[4] Kasační stížnost není přípustná.

[5] Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí [§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. však kasační stížnost *není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.* To platí i pro kasační stížnost směřující proti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, která se opírá o jiný důvod, než je tvrzená nezákonnost tohoto rozhodnutí dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (obdobně usnesení NSS ze dne 4. 3. 2004, č. j. 1 Azs 23/2004 - 55, ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009 - 43, či ze dne 24. 8. 2022, č. j. 6 As 143/2022 - 21).

[6] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019 - 63, publikovaném pod č. 4051/2020 Sb. NSS, uvedl, že *„aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána, a nikoli nějaký jiný akt (byť třeba i věcně související nebo předcházející napadenému rozhodnutí krajského soudu).“* Proto kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s. Taková kasační stížnost je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Vyzývat stěžovatele k odstranění této vady podle § 109 odst. 1 s. ř. s. přitom není v takové situaci namístě (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019 - 63, č. 4051/2020 Sb. NSS).

[7] To je i případ kasační stížnosti stěžovatele. Stěžovatel v ní, respektive v doplnění kasační stížnosti podané prostřednictvím ustanoveného právního zástupce, uvádí, že důvod kasační stížnosti je dán tím, že se krajský soud nevypořádal s jeho žalobní argumentací, kterou na následujících 10 stranách doslovně přebírá z textu doplnění žaloby. Odůvodnění kasační stížnosti tak obsahově zcela odpovídá odůvodnění žaloby, v němž stěžovatel rekapituluje průběh různých řízení a své komunikace se správními a dalšími orgány. Jedinými odchylkami mezi oběma návrhy jsou tak pouze úvodní rekapitulace řízení, obecné vymezení kasační stížnosti a uplatněný návrh. Jakákoli polemika s usnesením krajského soudu a zejména s důvody, pro které krajský soud žalobu stěžovatel odmítl, zcela chybí. Za této situace nezbyvá než konstatovat, že stěžovatel v kasační stížnosti neuplatnil žádné skutečné kasační důvody, které napadené usnesení krajského soudu

pokračování

zpochybňují. Pouhá obecná námitka stěžovatele, podle níž se krajský soud nevypořádal s jeho argumentací, aniž by tuto námitku vztáhl k rozhodovacím důvodům krajského soudu a polemizoval s nimi, nemůže přípustnost kasační stížnosti založit.

[8] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatele je nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. (srov. výše citované usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019 - 63, č. 4051/2020 Sb. NSS). Proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[9] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, kterého mu ustanovil již krajský soud usnesením ze dne 8. 8. 2022, č. j. 46 Ad 5/2022 - 21. Hotové výdaje a odměnu ustanoveného zástupce platí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Ustanovený zástupce v řízení o kasační stížnosti podal doplnění kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla pro absenci přípustného důvodu odmítnuta, však Nejvyšší správní soud toto podání nepovažuje za účelný úkon směřující k ochraně práv stěžovatele. Proto rozhodl, že za něj ustanovenému zástupci nenáleží odměna ani náhrada hotových výdajů podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. prosince 2022

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu